

Jeg kan ikke forstå, at Socialdemokratiet kan acceptere, at der er nogen, der får afslag på asyl, hvis det er Socialdemokraternes opfattelse, at det slet ikke er muligt at vende hjem. Så burde Socialdemokraterne da komme med et forslag, der ændrede udlændingeloven, ændrede vores asyllovgivning og forhindrede, at man gav afslag på asyl til nogen, som Socialdemokraterne ikke mener kan vende hjem. Men det vil man jo ikke. Det hænger ikke sammen. Socialdemokraterne er nødt til at gøre op med sig selv, hvad det er for en udlændingepolitik, man vil have. Man kan ikke blæse og have mel i munden på samme tid.

Jeg synes sådan set, at det er en helt reel sag, hvis Socialdemokraterne vil have en anden asylpolitik. Så skal man bare sige det. Man skal ikke bilde os ind, at man ikke vil det, mens det, man så i øvrigt siger, vil have nogle helt andre konsekvenser.

Hr. Troels Ravn kalder det her pistolpolitik. Og jeg synes sådan set, det er meget beklageligt, at det får den betegnelse, for det er et tilbud. Hvis det er pistolpolitik at give nogle et endnu bedre grundlag for at vende tilbage, synes jeg ærlig talt, vi er lidt langt ude. Og jeg vil så sige, at det ikke er mere pistolpolitik, end at det er nogle tilbud, som vi tidligere har givet – ikke så omfangsrigt, som vi gør denne gang – til irakere, vi har givet det til andre grupper.

Andre lande gør det. Ja, selv Sverige benytter sig åbenbart af Socialdemokraternes definition af pistolpolitik, ved at de jo faktisk også har meldt ud, at de nu vil give et tilbud om op til 50.000 svenske kroner pr. familie til at vende hjem for. Sverige vil ikke give dem de muligheder, det opkvalificeringsforløb og den sammenhængende indsats i samarbejde med hjemlandet, som vi har planer om, de vil bare give penge. Blot lige for også at sætte det i forhold til, hvad der foregår i andre lande.

Det skulle være mine kommentarer. Jeg takker for støtten fra de partier, som støtter det. Jeg håber, at vi kan få det igennem. Jeg synes, at det vil være rigtig, rigtig ærgerligt, hvis ren procedure her i Folketinget skal forhindre, at vi allerede her inden sommer kan komme i gang med at give det her tilbud til de afviste irakiske asylansøgere.

Formanden:

Der er foreløbig fire, der har bedt om korte bemærkninger til integrationsministeren, først hr. Morten Østergaard.

(Kort bemærkning).

Morten Østergaard (RV):

Det er et mageløst skuespil, som integrationsministeren opfører. Situationen er jo den, at statsministeren for snart længe siden, før påske, gik ud for at lukke en debat, en folkelig bevægelse, der havde rejst sig for at gøre noget for de irakiske asylansøgere, og sagde: Nu gør vi noget. Nu tager vi hånd om det. Man skal have lov at ud-danne sig og arbejde osv.

På det tidspunkt sagde integrationsministeren: Så bliver det kun for irakerne – på trods af at man ellers normalt ikke vil lave særlove og den slags ting.

Så har man forhandlet bag lukkede døre. Vi forstår, at Dansk Folkeparti har strittet imod, og vi forstår, at Det Konservative Folkeparti har været på vej til at forlade regeringen på det her – og hvad man ikke har kunnet læse rundt omkring. Vi ved det ikke, for vi blev ikke inviteret til forhandlinger, fordi integrationsministeren insisterer på, at bredt samarbejde skal man holde sig fra.

Det, der så står tilbage nu, er, at man laver en ordning, som de, der har ulejliget sig med at spørge de pågældende mennesker, om det er noget, de har interesse i, har fundet ud af blankt bliver afvist. Derfor skal man have så kort en lovbehandlingstid som muligt, for der skulle nemlig gå skår i det billede, som man møjsommeligt har malet for befolkningen af, at nu gør man rent faktisk noget.

Kl. 18.35

Lad os derfor nu få ordet på bordet, og lad os så få at vide: Hvis det her bliver møvet igennem inden den 1. juni, hvor mange regner ministeren så med tager imod det her tilbud pr. 1. august?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Først til de meldinger, jeg kom med, da den her debat startede. Da var min melding, at jeg mente, at det som udgangspunkt skulle være irakerne. Det var min melding.

Jeg har ikke noget estimat på hvor mange, vi har ikke været ude at spørge, men jeg tror ikke, at der er nogen sammenhæng mellem, hvor mange der vil tage imod det her tilbud, og hvor lang tid vi bruger på at drøfte det. Vi har jo fået afklaret, at uanset hvor lang tid vi bruger, vil Det Radikale Venstre stemme imod forslaget.

Men jeg er helt på det rene med, at der er behov for at tage nogle grundige, stille og rolige samtaler med den enkelte for at finde ud af, om